

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์ปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2561 – 2580)

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

<p style="text-align: center;">1.ด้านความมั่นคง</p> <p>เพื่อบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ และทุกมิติ</p>	<p style="text-align: center;">2.ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>เน้นการยกระดับศักยภาพในหลากหลายมิติ ควบคู่กับการขยายโอกาสของประเทศไทยในเวทีโลก</p>	<p style="text-align: center;">3. ด้านพัฒนาและเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์</p> <p>คนไทยในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และมีคุณธรรม</p>
<p style="text-align: center;">4. ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม</p> <p>สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ</p>	<p style="text-align: center;">5. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>คำนึงถึงความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชนให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เกิดผลลัพธ์ต่อความยั่งยืน</p>	<p style="text-align: center;">6.ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารภาครัฐ</p> <p>การปรับเปลี่ยนภาครัฐ ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม”</p>

แผนการปฏิรูปประเทศ

1. ด้านการเมือง	ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักยอมรับความเห็นที่แตกต่าง พรรคการเมืองดำเนินกิจกรรมโดยเปิดเผยตรวจสอบได้ นักการเมืองปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองโดยสันติวิธี
2. ด้านการบริหารราชการ	องค์กรภาครัฐเปิดกว้างและเชื่อมโยงข้อมูลกัน กะทัดรัดแต่แข็งแรง ทำงานเพื่อประชาชนโดยเชิงพื้นที่เป็นหลัก จัดระบบบริหารและบริการให้เป็นดิจิทัล จัดระบบบุคลากรให้มีความรู้กลาง มีคุณธรรมและจริยธรรม และสร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริต
3. ด้านกฎหมาย	กฎหมายที่ดีและเป็นธรรมสอดคล้องกับหลักนิติธรรมเป็นเครื่องมือส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการกฎหมายอย่างเหมาะสม มีความรู้ความเข้าใจและสามารถเข้าถึงกฎหมายได้โดยง่าย และมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างถูกต้องและเป็นธรรม
4. ด้านยุติธรรม	ให้ทุกขั้นตอนมีการกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจน มีกลไกช่วยเหลือประชาชนโดยเสมอภาค บังคับการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด พัฒนาระบบสอบสวนคดีอาญาที่มีการตรวจสอบและถ่วงดุล ระบบนิติวิทยาศาสตร์มีมาตรฐาน และกระบวนการยุติธรรมมีประสิทธิภาพเอื้อต่อการแข่งขันของประเทศ
5. ด้านเศรษฐกิจ	มีเสถียรภาพและความสามารถในการแข่งขันในระดับประเทศสูงขึ้น มีการเติบโตอย่างครอบคลุมทุกภาคส่วนอย่างยั่งยืน มุ่งเน้นการใช้ระบบมาตรฐานและนวัตกรรมในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชน และสถาบันทางเศรษฐกิจมีสมรรถนะสูงขึ้น
6. ด้านทรัพยากรธรรมชาติ	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการรักษา พื้นฟูและยั่งยืนเป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศ สร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ ทั้งทรัพยากรทางบก (ป่าไม้และสัตว์ป่า ดิน น้ำ) ทางน้ำ ทางทะเลและชายฝั่ง ความหลากหลายทางชีวภาพ และสิ่งแวดล้อม
7. ด้านสาธารณสุข	ระบบบริการปฐมภูมิมีความครอบคลุม ระบบสุขภาพของประเทศไทยมีคุณภาพ กระจายอำนาจและความรับผิดชอบให้แต่ละพื้นที่ และประชาชนไทยมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น หลักการสร้างน่าซ่อม และผู้สูงอายุในประเทศไทยมีโอกาสเท่าเทียมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่จำเป็น
8. ด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยี	คุณภาพระหว่างเสรีภาพของการทำหน้าที่ของสื่อบนความรับผิดชอบกับการกำกับที่มีความชอบธรรม และการใช้พื้นที่ดิจิทัลเพื่อการสื่อสารอย่างมีจรรยาบรรณ การรับรู้ของประชาชน และสื่อเป็นโรงเรียนของสังคม ในการให้ความรู้แก่ประชาชน ปลูกฝังวัฒนธรรมของชาติ และปลูกฝังทัศนคติที่ดี
9. ด้านสังคม	คนไทยมีหลักประกันทางรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปสู่การมีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้น สังคมแห่งโอกาสและไม่แบ่งแยก ภาครัฐมีข้อมูลและสารสนเทศด้านสังคมที่บูรณาการ และให้ชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็งสามารถบริหารจัดการชุมชนได้ด้วยตนเอง
10. ด้านพลังงาน	ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและการยอมรับของประชาชน ส่งเสริมด้านเทคโนโลยีและการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้การบริหารจัดการด้านพลังงานมีธรรมาภิบาล มีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานพลังงาน และการลงทุนในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับด้านพลังงาน
11. ด้านป้องกัน การทุจริต	มีมาตรการควบคุม กำกับ ติดตาม การบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภาครัฐสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้ ยกระดับการบังคับใช้มาตรการทางวินัย มาตรการทางปกครอง เพื่อให้ประเทศไทยปลอดทุจริต

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

1. ยุทธศาสตร์ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพมนุษย์
2. ยุทธศาสตร์ การเสริมสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
3. ยุทธศาสตร์ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
4. ยุทธศาสตร์ ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
5. ยุทธศาสตร์ ความมั่นคง
6. ยุทธศาสตร์ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐและธรรมาภิบาลในสังคมไทย
7. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
8. ยุทธศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
9. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาภูมิภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
10. ยุทธศาสตร์ การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค

1.3 แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

1.3.1 แผนพัฒนาภาค

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุบัติเหตุ และภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อม ด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาคอขวดไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทักษะ เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่นๆ ของประเทศได้ ในระยะยาว

1. เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง”

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค

2.2 เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

2.3 เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

2.4 เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

2.5 เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

3. เป้าหมาย

3.1 อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น

3.2 สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดลง

4. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	2562-2565
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	892,676 ล้านบาท (ปี 2559)	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.5	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.5	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.5	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.5	ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.5ต่อปี
สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0.446 (ปี 2560)	ลดลงต่ำกว่า 0.446	ลดลงต่ำกว่า 0.446	ลดลงต่ำกว่า 0.446	ลดลงต่ำกว่า 0.446	ลดลงต่ำกว่า 0.446

4.1 ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

4.2 ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

4.3 ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับ การแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

4.5 ยุทธศาสตร์ที่ 5 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

4.6 ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

1.3.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

วิสัยทัศน์ของกลุ่มจังหวัด (Vision) “ประตูอีสานสู่สากล (Northeast gateway to Global communities)”

เป้าประสงค์ของกลุ่มจังหวัด (Goals) “ สังคมเข้มแข็ง ประชาชนมีศักดิ์ ”

ประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด (Strategic Issues)

การพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์เพื่อการส่งออก (ข้าวหอมมะลิ) ผู้รับผิดชอบหลัก จังหวัด สุรินทร์ ผู้รับผิดชอบร่วม จังหวัดนครราชสีมา, ชัยภูมิ, บุรีรัมย์

การพัฒนาการแปรรูปสินค้าเกษตร ผู้รับผิดชอบหลัก จังหวัดนครราชสีมา ผู้รับผิดชอบร่วม จังหวัด ชัยภูมิ, สุรินทร์, บุรีรัมย์

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ และอุตสาหกรรมสิ่งทอ ผู้รับผิดชอบหลัก จังหวัดชัยภูมิ ผู้รับผิดชอบร่วม จังหวัดนครราชสีมา, สุรินทร์, บุรีรัมย์

การพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ ผู้รับผิดชอบหลัก จังหวัดนครราชสีมา ผู้รับผิดชอบร่วม จังหวัดชัยภูมิ, สุรินทร์, บุรีรัมย์

การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ผู้รับผิดชอบหลัก จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้รับผิดชอบร่วม จังหวัดนครราชสีมา, สุรินทร์, ชัยภูมิ

ยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์ของกลุ่มจังหวัด (Strategies)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์การยกระดับศักยภาพอุตสาหกรรมยานยนต์แบบบูรณาการและยั่งยืน

- ส่งเสริมการลงทุนโดยเน้นวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs)
- พัฒนาปัจจัยสนับสนุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ยกระดับมาตรฐานสถานประกอบการ
- ผลักดันอุตสาหกรรมประกอบตัวถังรถยนต์โดยสารและรถบรรทุก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาเกษตรอินทรีย์ และการแปรรูปสินค้าเกษตร

- เพิ่มความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายสถาบันเกษตรกรเพื่อการแปรรูปและการตลาด
- การเพิ่มศักยภาพในการผลิต แปรรูปและการส่งออก
- การรักษาสິงแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าไหมและอุตสาหกรรมสิ่งทอการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้า

ไหม

- การตลาดนำการผลิต
- การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ผ้าไหม
- การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ยั่งยืน
- การส่งเสริมการลงทุนด้านอุตสาหกรรมสิ่งทอ
- การปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้
- การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการท่องเที่ยว

- การเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
- การพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรม
- การเพิ่มศักยภาพสินค้าและบริการ
- การพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
- การพัฒนาผู้มีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์และเป้าหมายของกลุ่มจังหวัด

- จำนวนการจ้างแรงงานในอุตสาหกรรมยานยนต์เพิ่มขึ้น (คน)
- เพิ่มพื้นที่เพาะปลูกข้าวหอมมะลิอินทรีย์ (ไร่)
- ผลผลิตข้าวหอมมะลิต่อไร่สูงขึ้น (ก.ก./ไร่)
- ผลผลิตมันสำปะหลังต่อไร่สูงขึ้น (ตัน/ไร่)
- จำนวนสมาชิกในกลุ่มผลิตภัณฑ์ใหม่ได้รับการฝึกอบรมเฉพาะด้าน (ราย)
- มูลค่าการผลิตผ้าไหมเพิ่มขึ้น (ล้านบาท/ปี)
- จำนวนการจ้างแรงงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอเพิ่มขึ้น (คน)
- จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (คน)
- ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว/คนเพิ่มขึ้น (บาท)

- จำนวนแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพเพิ่มขึ้น (แห่ง)

1.3.3 แผนพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์จังหวัดบุรีรัมย์ (VISION) “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม เศรษฐกิจมั่นคง สังคมเป็นสุข”

พันธกิจของจังหวัดบุรีรัมย์ (Mission) สร้างรายได้ให้แก่ราษฎร โดยการพัฒนาอาชีพทางด้านการเกษตรปลอดภัยและ อุตสาหกรรมต่อเนื่อง การยกระดับสินค้าชุมชนเพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าขาย การส่งเสริมทางด้านการท่องเที่ยว การช่วยเหลือและสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการประกอบอาชีพ การศึกษา การสาธารณสุข การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม การรักษาความสงบเรียบร้อย และส่งเสริมการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน ในการพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในทุกด้าน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของราษฎรให้ดีขึ้น

เป้าประสงค์รวม

1. เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และผู้นำด้านการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย
2. คนบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี ร่มเย็น เป็นสุข ในปี 2560
3. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วมสู่สมดุลสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
4. ประชาสังคมมีความมั่นคงและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัดและเป้าหมายการพัฒนา (KPI/Targets) เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางอารยธรรมขอม
ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านเศรษฐกิจ "เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และผู้นำด้านการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย"

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 “ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต "คนบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี ร่มเย็น เป็นสุข ในปี 2560 "

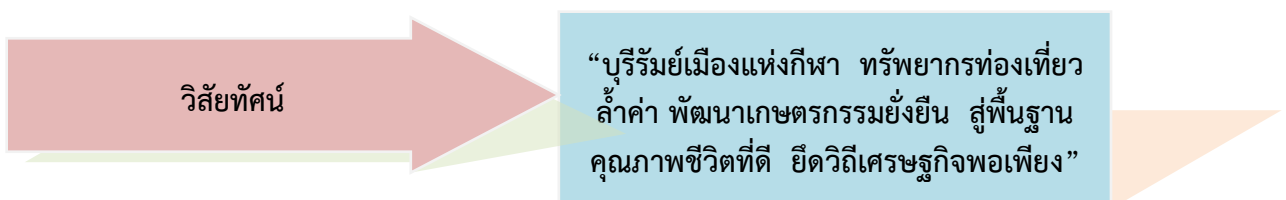
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม "อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วม สู่สมดุลสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน"

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4: ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ "ประชาสังคมมีความมั่นคง และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน "

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5: ด้านการบริหารจัดการ "การบริหารจัดการมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล บนพื้นฐานธรรมาภิบาล"

1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบุรีรัมย์

วิสัยทัศน์ (Vision)

พันธกิจ (Mission)

1. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต มีคุณธรรม มีความสุข และมีสุขภาพที่ดี
2. การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และส่งเสริมกีฬาสู่มาตรฐานโลก
3. การส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมครบวงจร
4. การพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย

5. การประสานและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง
6. การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน
7. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน
8. การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน
9. การส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน การค้าชายแดน
10. การส่งเสริมการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์จากไหมและผลิตภัณฑ์ชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี	<ol style="list-style-type: none"> 1. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้ 2. ประชาชนมีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย 3. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ 4. ประชาชนมีสุขภาพที่ดีและยั่งยืน 5. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง 6. ส่งเสริมและสนับสนุนในการอนุรักษ์ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้มีความยั่งยืน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาสถาบันครอบครัวให้มีความอบอุ่น 2. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตในกลุ่มเด็ก เยาวชน สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี 3. สร้างค่านิยม จิตสำนึกและพัฒนาศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ของเด็ก เยาวชน และประชาชน 4. ส่งเสริมและบูรณาการด้านการศึกษาระดับปฐมวัย 5. ส่งเสริมการใช้วิถีชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 6. ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีและมีพละกำลังที่สมบูรณ์อย่างยั่งยืน 7. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก 8. ส่งเสริมการแก้ปัญหาครัวเรือนยากจน 9. ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ 10. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) 11. เสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 12. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการป้องกันปราบปราม ฟื้นฟู และแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม 13. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 14. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการขยะและการลดมลพิษอย่างเป็นระบบ 15. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ระบบนิเวศ พื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 16. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น 17. เสริมสร้างความมั่นคงและพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยว	<ol style="list-style-type: none"> 1. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม 2. ยกระดับการพัฒนาการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน 3. ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนและการค้าชายแดน 4. เชิดชูศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 5. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 6. ส่งเสริมความเป็นเลิศทางการกีฬาสู่กีฬามาตรฐานโลก 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมให้เมืองบุรีรัมย์เป็นเมืองที่มีความเป็นอัตลักษณ์ 2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว 3. พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อการท่องเที่ยว 4. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว 5. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว 6. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 7. ส่งเสริมและบูรณาการในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อความสมดุลทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 8. ส่งเสริมและประสาน สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคเอกชนหรือภาคส่วนอื่นเพื่อการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวแบบเต็มรูปแบบ 9. ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนและการค้าชายแดน

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)
		10. ส่งเสริมเยาวชนและประชาชนให้เป็นเลิศด้านการกีฬาสู่การพัฒนาอาชีพ 11. ส่งเสริมกีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทุกรูปแบบ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเกษตรกรรม และอุตสาหกรรม	1. สังคมเกษตรและอุตสาหกรรมมีความมั่นคง 2. ผลผลิตทั้งหมดรวมภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 3. ศูนย์กลางพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าด้านการเกษตรและอาหารปลอดภัย 4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง	1. พัฒนาและส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ อินทรีย์ชีวภาพ และเกษตรปลอดภัย 2. ส่งเสริมการลงทุนและปัจจัยเอื้อให้เกิดการลงทุน เพื่อพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมบริการ 3. เพิ่มพูนทักษะการพัฒนาอาชีพด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม 4. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูปอาหาร 5. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม 6. ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย 7. ยกระดับสินค้าเกษตรให้เข้าสู่ระบบมาตรฐานเพื่อก้าวสู่ตลาดโลก 8. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและมีความสะดวกในด้านการเกษตรอย่างทั่วถึง 9. ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน 10. ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการผลิตใหม่และผลิตภัณฑ์ใหม่แบบครบวงจร 11. สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย 12. ส่งเสริมและพัฒนาด้านการตลาด/การมีตลาดกลางรองรับสินค้าเกษตร
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาขีดสมรรถนะ องค์กร	1. บุคลากรในองค์กรมีขีดสมรรถนะสูง 2. ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงาน 3. องค์กรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ	1. พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ ส่งเสริมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2. สร้างความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อสังคม 3. ออกแบบและพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานแบบบูรณาการ 4. ส่งเสริมให้องค์กรและบุคลากรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ 5. ส่งเสริมให้องค์กรต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ	1. คุณภาพของระบบวางแผน 2. คุณภาพระบบข้อมูลและสารสนเทศ 3. คุณภาพการประสานงานและการมีส่วนร่วม ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดผ่านสื่อต่างๆ	1. พัฒนาระบบแผนที่เชื่อมโยงจากแผนรายปีเป็นแผนระยะยาว 15 ปี 2. พัฒนาระบบประเมินผลและรายงานผล 3. ปรับปรุงคุณภาพระบบงานและข้อมูลของศูนย์ปฏิบัติการจังหวัด

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 วิสัยทัศน์ “ภายใน 5 ปี ตำบลหนองแวงจะเป็นชุมชนเข้มแข็ง สาธารณูปการทั่วถึง บริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม”

2.2 ยุทธศาสตร์

- 2.2.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- 2.2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต
- 2.2.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม
- 2.2.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
- 2.2.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

2.3 เป้าประสงค์

- 1) ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการได้มาตรฐานเพียงพอต่อความต้องการ
- 2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ประชาชนมีการนันทนาการและสุขภาพอนามัยดีทั่วหน้า

- 3) บริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- 4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างยั่งยืนและลดค่าใช้จ่าย
- 5) การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีแบบบูรณาการ ตลอดถึงพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองท้องถิ่น การประสานงานที่มีประสิทธิภาพ

2.4 ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ความยาวของถนน
- จำนวนจุดในการก่อสร้างสะพาน
- จำนวนปริมาณการขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะให้ครบทุกครัวเรือน
- สัดส่วนครัวเรือนเข้าถึงน้ำบริโภคที่คุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50
- จำนวนปริมาณการขยายเขตประปาให้ครบทุกครัวเรือน
- ประชาชนที่สามารถใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50
- จำนวนจุดในการก่อสร้าง
- ร้อยละของประชาชนที่ได้รับบริการด้านโทรคมนาคม
- ความยาวของคลองส่งน้ำ
- ปริมาตรของความจุ
- จำนวนแหล่งเก็บน้ำสาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านคุณภาพชีวิต

- จำนวนครั้งในการดำเนินการ
- จำนวนผู้สูงอายุที่เข้าร่วมกิจกรรม
- จำนวนศพด.ที่ได้รับการดำเนินการ
- จำนวนเด็กที่ได้รับการสนับสนุนอาหารเสริม
- จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา
- ร้อยละของเด็กที่ได้รับการส่งเสริมตามมาตรฐานฯ
- จำนวนชุมชนที่ได้รับการสนับสนุน/ส่งเสริม
- จำนวนครั้งในการดำเนินการ
- ร้อยละของเด็กที่ได้รับทุนการศึกษา
- ร้อยละของสภาเด็กที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ
- จำนวนชุมชนที่ได้รับการสนับสนุน/ส่งเสริม
- ร้อยละของกลุ่มสตรีที่ได้รับการคัดกรองและค้นหาความผิดปกติ
- จำนวนกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมกิจกรรม
- ร้อยละของกลุ่มผู้สูงอายุที่ได้รับการช่วยเหลือเรื่องสายตา
- จำนวนหลังคาเรือนที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุน
- ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการ
- จำนวนคณะกรรมการที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ
- จำนวนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุน
- จำนวนครั้งในการดำเนินการ
- จำนวนครั้งในการดำเนินการ
- จำนวนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการสนับสนุน
- จำนวนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุน

- ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าร่วมกิจกรรม
- จำนวนครั้งในการดำเนินการ
- จำนวนชุมชนที่ได้รับการสนับสนุน/ส่งเสริม
- จำนวนชุมชนที่ได้รับการติดตั้ง/สนับสนุน
- จำนวนครอบครัวที่ได้รับการจัดสรรที่ทำกิน
- จำนวนครั้งในการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านสิ่งแวดล้อม

- พื้นที่ในการดำเนินการ
- จำนวนครั้งในการดำเนินการ
- ความยาวของระยะทางในการก่อสร้าง
- จำนวนพื้นที่ในการดำเนินการ
- จำนวนครั้งในการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านเศรษฐกิจ

- จำนวนครั้งในการดำเนินการ
- จำนวนชุมชนที่ได้รับการสร้างรายได้
- จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

- จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม
- จำนวนชุมชนในการออกหน่วยและประชาคม
- ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรม
- ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการสนับสนุนทุนการศึกษา
- ร้อยละของประชาชนที่ได้รับความสะดวกในการติดต่อราชการ
- จำนวนครั้งในการดำเนินการ
- จำนวนที่ดำเนินการ
- ร้อยละของประชาชนที่ได้รับประโยชน์จากการดำเนินการ
- ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับประโยชน์
- ร้อยละของอุปกรณ์สำนักงานที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
- จำนวนกิจกรรมที่ประชาสัมพันธ์
- ร้อยละของกิจกรรมที่ประชาสัมพันธ์เผยแพร่
- จำนวนกิจกรรมที่ประชาสัมพันธ์
- ร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้น

2.5 ค่าเป้าหมาย

1. ระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ การคมนาคมและขนส่ง มีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างทั่วถึง ภาคเกษตรกรรมสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มและมีการกระจายรายได้เหมาะสม มากกว่าร้อยละ 60

2. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้รับการจัดการด้านการศึกษา การดูแลสุขภาพ การสังคมสงเคราะห์ การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดถึงได้รับการส่งเสริมการอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างทั่วถึง รวดเร็ว เป็นธรรม บนพื้นฐานสังคมแบบพึ่งพา ได้มากกว่าร้อยละ 60

3. ชุมชนและภาคสังคม สามารถอนุรักษ์ ฟื้นฟู ระบบนิเวศน์ สิ่งแวดล้อมให้คงอยู่ในชุมชน ภายใต้บริบทของชุมชนท้องถิ่น ได้มากกว่าร้อยละ 60

4. ชุมชนยึดถือและปฏิบัติตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงก่อให้เกิดภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ
ท้องถิ่นมีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว วิสาหกิจในชุมชน ได้มากกว่าร้อยละ 60

5. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีกระบวนการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาลและการจัดบริการ
สาธารณะแก่ประชาชนที่มีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ ได้มากกว่าร้อยละ 70

2.6 กลยุทธ์

- 1) พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของประชาชน ก่อสร้าง
ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง
- 2) พัฒนาอ่างเก็บน้ำ และบริหารจัดการแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อให้เพียงพอ เหมาะสมต่อการอุปโภค บริโภค
ตลอดถึงเพื่อป้องกันปัญหาภัยแล้ง
- 3) พัฒนาไฟฟ้าส่องสว่างให้ทั่วถึง และครอบคลุมทุกพื้นที่
- 4) พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนหนองแวงให้มีความมั่นคงยิ่งขึ้น
- 5) พัฒนาเครือข่ายชุมชนเข้มแข็งบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 6) สร้างความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อต่อสู้เอาชนะปัญหาหยาเสพติด
- 7) พัฒนาระบบการป้องกันในด้านความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินของประชาชนในภาพรวมระดับตำบล
- 8) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและจิตสำนึกที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 9) พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงระบบนิเวศ
- 10) พัฒนาสินค้าชุมชน
- 11) ส่งเสริมสินค้าเกษตรสู่การท่องเที่ยวเชิงวิถีเกษตร
- 12) สนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
- 13) พัฒนาความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย – กัมพูชา
- 14) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมต่อการบริหารจัดการองค์กร
- 15) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร สนับสนุน
บุคลากรในสังกัดให้ได้รับการศึกษาอบรม การทำวิจัย เพิ่มพูนความรู้
- 16) เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์	กรอบแนวคิด
สังคมเป็นสุขและเข้มแข็ง	เป็นการส่งเสริมให้ชุมชนเกิดการเรียนรู้ ระหว่างชุมชนกับชุมชน ชุมชนกับ สังคมอื่น เพื่อสร้างความเข้มแข็งบนพื้นฐานบ้าน วัด โรงเรียน จัดสวัสดิการ สังคมทั่วถึง ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายอย่างเป็นธรรมและเสมอภาค ส่งเสริมการป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชนและแนวชายแดนไทย – กัมพูชา พัฒนาระบบเศรษฐกิจบนแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเชิงระบบนิเวศ อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น สร้างจิตสำนึกต่อ การสำนึกรักบ้านเกิด
พัฒนาตำบลน่าอยู่และยั่งยืน	ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการบริหารจัดการตำบลตามหลักธรรมาภิ บาล เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการบริหารจัดการตำบลเพื่อส่งเสริมให้ เกิดกระบวนการตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุง กระบวนการทำงาน เพื่อนำ ไปสู่การบริหารจัดการตำบลที่น่าอยู่และยั่งยืน
โครงสร้างพื้นฐานทั่วถึงและได้ มาตรฐาน	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปการ เป็นการพัฒนา/ ปรับปรุงเมืองให้น่าอยู่ ความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีระบบการดูแลรักษา โครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานอย่างต่อเนื่อง

2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

3. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis) / Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านผังเมือง ด้านเทคโนโลยี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

1. ด้านเศรษฐกิจ

จุดแข็ง (S= Strength)

1. สภาพดินมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสำหรับการเกษตรทั้งพืชไร่ พืชสวน
2. มีการส่งเสริม สนับสนุนกลุ่มอาชีพให้แก่ประชาชน
3. เกษตรกรมีการรวมกลุ่มเพื่อหาอาชีพเสริมหลังเก็บเกี่ยว เช่น กลุ่มดอกไม้จันทร์ กลุ่มจักสาน
4. มีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร

จุดอ่อน (W = Weakness)

1. ครุภัณฑ์ส่วนใหญ่ไม่มีการจัดทำบัญชีครุภัณฑ์และบัญชีต้นทุนการผลิต
2. ไม่มีการรวมกลุ่มอาชีพที่เข้มแข็ง ทำให้ขาดโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุน
3. สินค้าของกลุ่มอาชีพที่ผลิตออกมาไม่มีตลาดรองรับการจำหน่าย
4. เกษตรกรขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีเพื่อการผลิตทางการเกษตรทำให้ผลผลิตไม่ได้คุณภาพตาม

มาตรฐานที่ตลาดต้องการ

5. มีอัตราการใช้สารเคมีสูงในภาคการเกษตร
6. ขาดแคลนพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่ดี
7. ประชาชนมีภาระหนี้สินจากการกู้ยืมเพื่อลงทุนทางการเกษตร
8. ประชาชนส่วนใหญ่ไม่นิยมการบริโภคสินค้าที่ผลิตจากท้องถิ่น

โอกาส (O= Opportunity)

1. รัฐบาลมีนโยบายประกันราคาสินค้าผลผลิตทางการเกษตร
2. มีแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต
3. รัฐบาลมีนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับรากหญ้า ทำให้มีงบประมาณลงสู่ประชาชน
4. รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมการผลิตสินค้าในท้องถิ่น

อุปสรรค (T=Threat)

1. ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ ส่งผลต่อการมีงานทำและความมั่นคงในการทำงาน
2. มีการแข่งขันทางเศรษฐกิจที่รุนแรง
3. ภาวะค่าครองชีพสูง
4. ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวทำให้ขาดรายได้จากการท่องเที่ยว
5. กระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน(วัตถุนิยม)

6. ไม่มีตลาดรองรับสินค้าชุมชน

2. ด้านสังคม

จุดแข็ง (S= Strength)

1. มีกลุ่มอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ปฏิบัติกิจกรรมอันเป็นสาธารณประโยชน์ในพื้นที่

2. มีชุดปฏิบัติการประจำตำบล ที่มีตัวแทนจากหน่วยงานราชการต่าง ๆ คอยขับเคลื่อนการพัฒนา และช่วยเหลือการทำงานของเทศบาล

3. มีการปกครองแบ่งเป็นคุ้ม ทำให้ง่ายในการควบคุมดูแลและการบริหารจัดการในชุมชน

4. วิถีชีวิตเรียบง่าย นับถือระบบอาวุโสและระบบเครือญาติ (ทุนทางสังคม)

5. ประชาชนมีการรวมกลุ่มเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของประชาชน เช่น กลุ่มสตรีแม่บ้าน กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่ม อสม.

จุดอ่อน (W = Weakness)

1. งบประมาณสนับสนุนการทำงานของกลุ่มอาสาสมัครน้อยทำให้ขาดขวัญกำลังใจในการทำงาน

2. ผู้ยากไร้ในตำบลยังไม่ได้รับการช่วยเหลืออย่างทั่วถึง

3. บุคลากรด้านการรักษาความปลอดภัยขาดการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง

4. วัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัย และการป้องกันภัยยังไม่

เพียงพอ

5. ปัญหาแรงงานต่างด้าวเข้ามาในพื้นที่ ยากแก่การกำกับดูแล

6. ประชาชนวัยรุ่นให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นน้อยกว่าในวัยผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ

7. มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ตำบล

8. ประชาชนยังลุ่มหลงในอบายมุข อาทิ เช่น การดื่มสุรา สูบบุหรี่ เล่นการพนัน เป็นต้น

โอกาส (O= Opportunity)

1. รัฐบาลและจังหวัด / กลุ่มจังหวัด มีนโยบายสนับสนุนด้านความมั่นคง

2. รัฐบาลให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาความมั่นคง ยาเสพติดและการรักษาความสงบเรียบร้อย

ในสังคม

3. รัฐบาลให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหา สาธารณภัย สร้างความรัก ความสามัคคี ความ

สมานฉันท์ภายในชาติ

4. มีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นศูนย์รวมทางจิตใจของประชาชนชาวไทย

5. มีแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

อุปสรรค (T=Threat)

1. รัฐบาลยังไม่มียุทธศาสตร์ในการควบคุมปัญหาจากแรงงานต่างด้าวที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ยากในการกำกับดูแล ตลอดถึงควบคุมการลักลอบเข้าสู่ประเทศ

2. จากปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจทำให้ประชาชนขาดความมั่นคงในการประกอบอาชีพและมีปัญหาการว่างงานมากขึ้น

3. ด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น

จุดแข็ง (S= Strength)

1. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจัดตั้งเอง

2. มีสถานศึกษาที่เปิดโอกาส และขยายโอกาส ที่ครอบคลุมทุกชุมชน

3. ชุมชนมีวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง

4. ชุมชนมีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สามารถสร้างรายได้ให้ชุมชนท้องถิ่นได้ เช่น การจักสาน
5. กลุ่มเยาวชนคนรุ่นใหม่มีจิตสำนึกร่วมอนุรักษ์
6. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้การสนับสนุนด้านการอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญา

ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

จุดอ่อน (W = Weakness)

1. ขาดการจัดเก็บข้อมูลด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ (การจัดการองค์ความรู้)
2. ประเพณีเก่าแก่บางอย่างกำลังจะสูญสลาย ไม่มีการสืบทอด
3. โรงเรียนระดับประถมศึกษาในพื้นที่มีขนาดเล็ก บุคลากรน้อย/นักเรียนน้อย/งบประมาณที่ได้รับสนับสนุนจากสำนักงานพื้นที่เขตการศึกษาไม่เพียงพอต่อการบริหารงาน
4. ผู้ปกครองขาดความเชื่อถือในโรงเรียนที่ตั้งในพื้นที่
5. เด็กนักเรียนที่เรียนดีบางราย ขาดโอกาสในการศึกษาต่อ เนื่องจากผู้ปกครองมีรายได้ไม่เพียงพอโอกาส (O= Opportunity)

1. รัฐบาลมีนโยบายกัญชามีเรียน
2. รัฐบาลมีนโยบายเรียนฟรี 15 ปี
3. ผู้บริหารการศึกษาให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น

อุปสรรค (T=Threat)

1. การสื่อสารที่ไร้พรมแดนทำให้เยาวชนลืมนับประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของตนเอง
2. วัฒนธรรมบริโภคนิยมได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง
3. กฎ ระเบียบบางอย่างไม่เอื้อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าไปส่งเสริม สนับสนุนด้านการศึกษาเนื่องจากไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. ผู้ปกครองมีค่านิยมส่งบุตรหลานไปเรียนโรงเรียนนอกพื้นที่

4. ด้านผังเมือง

จุดแข็ง (S= Strength)

1. เทศบาลมีทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่มีความเหมาะสมแก่การตั้งถิ่นที่อยู่อาศัยและจัดการวางผังเมือง

จุดอ่อน (W = Weakness)

1. กระบวนการวางและจัดทำผังเมืองมีขั้นตอนมาก
2. ขาดการบูรณาการในการนำผังเมืองไปพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม
3. บุคลากรขาดความเชี่ยวชาญในการดำเนินงานด้านผังเมือง
4. การบังคับใช้กฎหมายผังเมืองไม่มีประสิทธิภาพ
5. ระบบฐานข้อมูลด้านการผังเมืองไม่ทันสมัย

โอกาส (O= Opportunity)

1. มีระเบียบ กฎหมาย รองรับ
2. มี พรบ.การผังเมือง พ.ศ. 2518
3. นโยบายรัฐบาลในการพัฒนาเมืองให้ก้าวหน้า

อุปสรรค (T=Threat)

1. ขาดบุคลากรที่รับผิดชอบในการวางผังเมือง
2. บุคลากรขาดความรู้ ความสามารถในการวางผังเมืองรวม

3. ขาดการกำกับดูแลเกี่ยวกับภารกิจผังเมืองที่ถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลให้ผังเมืองขาดประสิทธิภาพ

4. งบประมาณที่ใช้ในการวางผังเมืองไม่สอดคล้องกับภารกิจที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ

5. ระบบฐานข้อมูลที่ใช้ในการวางผังเมือง การพัฒนาเมือง ยังขาดความทันสมัยและไม่เชื่อมโยงกัน

6. กระบวนการและขั้นตอนการจัดทำผังเมือง มีรายละเอียดและขั้นตอนจำนวนมาก

5. ด้านเทคโนโลยี

จุดแข็ง (S= Strength)

1. มีระบบอินเทอร์เน็ตครอบคลุมทั่วทั้งตำบล
2. มีศูนย์ ICT ตำบลหนองแวง เพื่อให้บริการแก่ประชาชนและผู้สนใจ
3. มีเว็บไซต์ของหน่วยงาน เพื่อประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูล ตลอดจนเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ร่วมติดตาม ตรวจสอบการปฏิบัติงานของเทศบาล
4. เทศบาลตำบลหนองแวง มีการส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชน ผู้นำ เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีต่างๆ เป็นประจำทุกปี

จุดอ่อน (W = Weakness)

1. ขาดการประชาสัมพันธ์ในการเปิดให้บริการของศูนย์ ICT ตำบล
 2. บุคลากรยังขาดทักษะในการใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ ส่งผลให้เกิดความล่าช้า
- โอกาส (O= Opportunity)
1. ประชาชนในท้องถิ่นให้ความร่วมมือ ในการดำเนินงานต่างๆ ของท้องถิ่น
 2. นโยบายภาครัฐ ที่เอื้ออำนวยต่อการให้ประชาชนเข้าถึงระบบเทคโนโลยีต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ ทั้งต่อชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ ตลอดจน การพัฒนาเศรษฐกิจในชุมชน

3. เทศบาลมีฐานข้อมูลที่สำคัญ และหลากหลาย ที่เอื้อต่อการค้นหาข้อมูลของประชาชน

อุปสรรค (T=Threat)

1. เนื่องจากสภาพพื้นที่ห่างไกล ทำให้ระบบสัญญาณอินเทอร์เน็ต มีปัญหา และการแก้ไขปัญหาของผู้ให้บริการล่าช้า

2. สภาพที่ตั้งของ ศูนย์ ICT ตำบล ห่างไกลจากชุมชน ไม่อำนวยความสะดวกเดินทางเพื่อมาศึกษา ค้นคว้าข้อมูล

6. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง (S= Strength)

1. สภาพป่าของเทือกเขาพนมดงรักและเทือกเขาบรรทัด มีความอุดมสมบูรณ์
2. มีการออกเทศบัญญัติบังคับใช้ในพื้นที่
3. เทศบาลมีการจัดกิจกรรมปลูกต้นไม้ในที่สาธารณะอย่างต่อเนื่อง
4. ประชาชนให้ความสำคัญกับการรักษาสิ่งแวดล้อม
5. มีการส่งเสริมให้คัดแยกขยะก่อนทิ้งและมีการจัดตั้งธนาคารขยะ

จุดอ่อน (W = Weakness)

1. จากจำนวนประชากรที่มีเพิ่มขึ้นและประชากรแฝง ทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเพิ่มมากขึ้นไม่มีการลดปริมาณขยะในพื้นที่

2. ขาดการบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบ ทำให้ต้องใช้งบประมาณของท้องถิ่นเพื่อการจ้างเหมา
กำจัดขยะสูงขึ้น

3. อ่างเก็บน้ำ และเขื่อนขนาดเล็ก มีสภาพตื้นเขิน มีตะกอนและวัชพืชปิดทางไหลของน้ำ

4. ปัญหามลภาวะทางอากาศที่เกิดจากการกำจัดขยะไม่ถูกวิธี การพ่นยาฆ่าแมลง ยากำจัดศัตรูพืช
กลิ่นไม่พึงประสงค์จาก ยางพารา ขยะและมูลสัตว์

5. ประชาชนไม่เปลี่ยนพฤติกรรม/มุมมองในการใช้สารเคมีในภาคการเกษตร

6. ไม่มีอุปกรณ์ในการทำลายเศษกิ่งไม้ วัชพืช ทำให้ประชาชนใช้วิธีเผา ทำให้มีผลกระทบต่อ
สิ่งแวดล้อม

โอกาส (O= Opportunity)

1. รัฐบาลให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

2. มีการจัดพื้นที่ Zoning ระหว่างองค์กรต่าง ๆ

3. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้มีการใช้ปุ๋ยธรรมชาติที่มีในท้องถิ่นได้แก่ ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก ปุ๋ยชีวภาพ
ปุ๋ยพืชสด ทดแทนการใช้สารเคมีและปุ๋ยเคมีเพื่อลดต้นทุนการผลิตและป้องกันดินเสื่อมสภาพ

อุปสรรค (T=Threat)

1. สภาพพื้นที่ของแต่ละชุมชนที่มีที่ตั้งห่างไกล ส่งผลกระทบต่อดูแล จัดการสิ่งแวดล้อมใน
ชุมชนได้อย่างครอบคลุม

2. ภาวะฝุ่นและหมอกควันจากการเผาอ้อย ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

3. มีบุคคลภายนอกนำขยะมาทิ้งในพื้นที่ทำให้เกิดปัญหาส่งกลิ่นเหม็น ขาดความเป็นระเบียบ
เรียบร้อย สวยงามและเป็นบ่อเกิดของเชื้อโรคและพาหะนำโรคต่าง ๆ

7. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง (S= Strength)

1. เทศบาลมีความพร้อมด้านการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานและขีดความสามารถในการให้บริการ
สาธารณะ

3. มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน ระหว่างตำบลใกล้เคียงที่สะดวกสามารถใช้สัญจรไป
มาได้ตลอดทั้งปี

จุดอ่อน (W = Weakness)

1. ถนนภายในหมู่บ้านคับแคบ ส่วนใหญ่ไม่สามารถขยายไหล่ทางได้เนื่องจากติดกับที่ดินของ
ประชาชน

2. ถนนในหมู่บ้าน บางแห่งชำรุด หรือเป็นลูกรัง

3. ที่ดินสาธารณะประโยชน์มีน้อย

4. มีปัญหาระบบระบายน้ำโดยเฉพาะในฤดูฝน

5. งบประมาณในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอขาดงบประมาณในการดำเนินการ
โครงการขนาดใหญ่

6. บางหมู่บ้านมีปัญหาระบบประปาหมู่บ้านและประปาส่วนภูมิภาคเข้าไม่ถึง

7. แสงสว่างไม่เพียงพอในบางจุดที่เป็นอันตรายในหมู่บ้านและถนนเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน
โดยเฉพาะบริเวณที่รกร้าง ทุ่งนา

โอกาส (O= Opportunity)

1. ภาครัฐให้การสนับสนุนงบประมาณการดำเนินงานของท้องถิ่นด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ
ผ่านทางนโยบายเร่งด่วนและโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจ

2. องค์การบริหารส่วนจังหวัดให้การสนับสนุนโครงการที่เกี่วข้องกับสุขภาพของเทศบาล
อุปสรรค (T=Threat)

1. สภาพพื้นที่ที่ไม่อำนวยต่อการเดินทางเข้ามา เนื่องจากไม่ใช่ทางผ่าน

8. การพัฒนาด้านสาธารณสุข

จุดแข็ง (S= Strength)

1. กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) มีความเข้มแข็ง เป็นแกนนำที่สำคัญในการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่

2. ประชาชนให้ความสนใจในการดูแลสุขภาพตนเองและคนในครอบครัวมากขึ้น มีความรู้ในการดูแลตนเองและผู้อื่นได้มากขึ้น

3. ประชาชนมีการติดตามข้อมูลข่าวสารด้านสาธารณสุขและการแพร่ระบาดของโรคต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

4. มีกองทุนหลักประกันสุขภาพประจำตำบล ดำเนินกิจกรรมด้านการส่งเสริมสุขภาพของประชาชนในตำบล

5. เทศบาลได้รับโอนสถานีอนามัยเข้ามาอยู่ในสังกัดทำให้การพัฒนาด้านสาธารณสุขมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จุดอ่อน (W = Weakness)

1. ประชาชนเป็นโรคไม่ติดต่อมากขึ้นเช่น โรคเบาหวาน โรคความดัน โรคปวดข้อ โรคปวดกระดูก และกล้ามเนื้อ เป็นต้น

2. ประชาชนมีพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่ถูกต้อง

โอกาส (O= Opportunity)

1. มีหน่วยงานภายนอกที่ช่วยเหลือการปฏิบัติงานด้านสาธารณสุข เช่น สำนักงานสาธารณสุขอำเภอละหานทราย

อุปสรรค (T=Threat)

1. มีปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ เช่น โรคไข้เลือดออก, โรคไข้หวัด, การแพร่ระบาดของไข้หวัดนก

9. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

จุดแข็ง (S= Strength)

1. มีการแบ่งส่วนราชการโดยกำหนดอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจน

2. ผู้บริหารมีความชัดเจนในการกำหนดนโยบายในการบริหาร

3. ผู้บริหารให้ความสำคัญในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาและงบประมาณของเทศบาล

4. ประชาชนเริ่มมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของเทศบาลมากขึ้น

5. ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการตรวจสอบการบริหารจัดการมากขึ้น

จุดอ่อน (W = Weakness)

1. ลักษณะการทำงานมุ่งที่ผลงานของแต่ละส่วนงานมากกว่าการทำงานในภาพรวมของเทศบาล

2. บุคลากรบางส่วนยังขาดความเข้าใจด้านหนังสือสั่งการ ระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

3. การพัฒนาทางด้านคุณธรรม จริยธรรมเพื่อสร้างจิตสำนึกที่ดียังดำเนินการไม่ต่อเนื่อง

4. ประชาชนบางส่วนให้ความสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาและงบประมาณของเทศบาลน้อย

5. ขาดการบูรณาการร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นกับส่วนราชการอื่น

6. รายจ่ายประจำเพิ่มขึ้นตามสภาพเศรษฐกิจ แต่งบประมาณที่ได้รับจัดสรรเท่าเดิม
โอกาส (O= Opportunity)

1. เทศบาลมีความเป็นอิสระในการบริหารหน่วยงาน
 2. มีหน่วยงานตรวจสอบ / กำกับดูแล
 3. มีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานด้านความมั่นคงฯ เข้ามาช่วยดูแลความสงบเรียบร้อยในพื้นที่
 4. มีปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต
 5. รัฐบาลและจังหวัดให้การส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณในการถ่ายโอนภารกิจต่าง ๆ
- อุปสรรค (T=Threat)

1. งบประมาณที่มีจำกัด ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเต็มที่
2. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ บางเรื่องไม่ชัดเจนเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่และการให้ความช่วยเหลือประชาชน
3. การเปลี่ยนรัฐบาลบ่อยทำให้นโยบายไม่ต่อเนื่อง

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลหนองแวงนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอก	พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	ผู้นำ ประชาชน ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ทุกหมู่บ้าน	- ประชาชนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ประชาชนเข้าใจประชาธิปไตยในทางที่ผิด
การมีส่วนร่วมของประชาชนยังอยู่ในระดับน้อยยังอิงความคิดเห็นของผู้นำชุมชนเป็นหลัก	การมีส่วนร่วมของประชาชนน้อย	ทุกหมู่บ้าน	- การแก้ไขปัญหาที่แท้จริงของประชาชนเป็นไปได้ยากขึ้นเพราะประชาชนขาดการมีส่วนร่วม
ปัญหาคุณธรรมจริยธรรม	สภาพสังคมที่ต่างคนต่างทำมาหากิน ส่งผลก่อให้เกิดความเห็นแก่ตัวของประชาชน	ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำชุมชน พนักงานเทศบาลและประชาชน ในตำบล	- หากขาดคุณธรรมและจริยธรรมในการปกครองแล้ว ชุมชนจะอยู่ร่วมกันอย่างไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความเห็นแก่ตัว ขาดความรักความสามัคคีในชุมชนเพิ่มมากขึ้น
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1. ถนนเพื่อการคมนาคมสัญจรไป-มา และขนส่งพืชผลทางการเกษตรคับแคบ ไม่สามารถขยายไหล่ทางได้ และถนนบางแห่งชำรุดเป็นหลุมเป็นบ่อ	ทุกหมู่บ้าน	- ปรับปรุงระบบเส้นทางคมนาคมสัญจรให้มีความสะดวกปลอดภัยมากยิ่งขึ้น - การเกษตรยังเป็นพื้นฐานหลักทาง เศรษฐกิจของประเทศซึ่งหากระบบ

ด้าน	สถานการณ์ สภาพแวดล้อมภายนอก	พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มใน อนาคต
			เศรษฐกิจระดับ รากหญ้ามี ความแข็งแกร่งจะส่งผลให้ เศรษฐกิจของประเทศ แข็งแกร่ง - การพัฒนาระบบขนส่ง การขนส่งพืชผลทางการ เกษตรจะช่วยให้ ผลผลิต ออกสู่ตลาดได้อย่าง สะดวก รวดเร็ว และทัน ต่อความต้องการของ ผู้บริโภค
ระบบไฟฟ้ายังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะครัวเรือนที่ ตั้งอยู่ห่างจากหมู่บ้าน	การขยายเขตของส่วน ราชการต้องอาศัย งบประมาณ ตลอดถึง การ รวมกลุ่มของผู้ใช้ไฟ ทำให้ การขยายเขตแต่ละครั้ง เป็นไปด้วยความ ยากลำบาก	ทุกหมู่บ้าน	- การขยายระบบไฟฟ้า ให้มีไฟฟ้าใช้อย่าง เพียงพอและทั่วถึง เพิ่ม ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
ไฟฟ้าสาธารณะยังไม่ เพียงพอ สำหรับจุดที่มี ความจำเป็นและเป็น อันตราย		ทุกหมู่บ้าน	- ปัญหาความไม่ปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน การ ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะจะ สามารถลดปัญหาได้ระดับ หนึ่ง
ขาดระบบบริหารการ จัดการน้ำที่ดี ในฤดูฝนจะ เกิดปัญหาน้ำท่วม และใน ฤดูแล้งจะประสบปัญหา การขาดแคลนน้ำ		ทุกหมู่บ้าน	- การสร้างระบบบริหาร จัดการน้ำ ถือว่าเป็นการ เตรียมรับมือกับปัญหาน้ำ ท่วมหรือขาดแคลนน้ำได้ดี ที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการสร้าง ที่กักเก็บน้ำ การขุดลอก คลอง การสร้างระบบ ระบายน้ำ